Lietas Nr. C29843712
Lietas arhīva Nr. CA-0349-16/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2016.gada 6.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Stuberovska
un tiesneses I.Jēkabsone un Dz.Balta
ar sekretāri M.Lauri, tulkiem V.Melamedaiti, A.Blanari,
piedaloties prasītāja akciju sabiedrības "SEB banka" pārstāvim /pers. C/, nepilngadīgā atbildētāja /pers. D/ likumiskajai pārstāvei /pers. E/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu akciju sabiedrības "SEB banka" prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 25.maija spriedumu.
Civillietu tiesas kolēģija konstatēja sekojošo.

Aprakstošā daļa

2012.gada 3.decembrī akciju sabiedrība "SEB banka" (turpmāk – prasītājs) cēlis Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. D/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda piedziņu.
Prasības pieteikumā norādīts, ka /pers. F/ saskaņā ar 2008.gada 19.marta kredīta līgumu Nr.RI08107 izsniegts aizdevums EUR 120 000,00 apmērā. Savukārt 2009.gada 4.janvārī /pers. F/ miris, bet 2010.gada 22.februārī zvērināta notāre Guna Stikute informējusi prasītāju par to, ka 2010.gada 18.februārī atbildētāja likumiskajai pārstāvei /pers. E/ (turpmāk – likumiskā pārstāve) izdota mantojuma apliecība par tiesībām uz mantojumu pēc likuma uz visu /pers. F/ atstāto mantojumu.
Ņemot vērā to, ka pēdējais kredīta maksājums veikts 2008.gada 22.decembrī, prasītājs, pamatojoties uz kredīta līguma 20.3.punktu un 20.5.1.punktu, vienpusēji atkāpies no kredīta līguma, 2010.gada 9.martā nosūtot atbildētāja likumiskajai pārstāvei uz deklarēto dzīvesvietu attiecīgu paziņojumu par atkāpšanos no līguma ar pieprasījumu samaksāt aizdevumu līdz 2010.gada 16.martam.
Pamatojoties uz Civillikuma 701.pantu, 705.pantu, 1319.pantu, 1587.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1753.pantu, 1756.pantu, 1765.pantu, 1934.pantu, 1943.pantu un 1946.pantu, prasītājs lūdz pirmās instances tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu LVL 84 228,29 apmērā, ko veido aizdevuma pamatsumma LVL 83 951,33 apmērā un aizdevuma lietošanas procenti LVL 276,96 apmērā, kā arī samaksātos tiesas izdevumus, ievērojot mantojuma pieņemšanas nosacījumus; noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no parāda.
Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 25.maija spriedumu nospriests prasību apmierināt; piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam neatmaksātā aizdevuma summu EUR 119 451,98 apmērā, aizdevuma lietošanas procentus par laiku no 2008.gada 22.decembra līdz 2009.gada 15.janvārim EUR 394,08 apmērā un samaksātos tiesas izdevumus EUR 1615,79 apmērā, kopā piedzenot EUR 121 461,85, bet nepārsniedzot atbildētāja pieņemtā mantojuma apmēru; noteikt prasītājam tiesības saņemt no atbildētāja 6% (sešus procentus) gadā no piespriestā nesamaksātā pamatparāda par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai).
No lietas materiālos esošās 2008.gada 19.marta kredīta līguma Nr.RI08107 kopijas (lietas 8.-14.lapa) pirmās instances tiesa konstatēja, ka prasītājs (pirms nosaukuma maiņas – AS "SEB Latvijas Unibanka") piešķīrusi /pers. F/ dzīvokļa īpašuma /adrese/, iegādei un remontam aizdevumu EUR 120 000,00 apmērā ar kredīta atmaksas gala termiņu 2042.gada 20.februārī, veicot kredīta un procentu maksājumus katra mēneša 20.datumā. No minētā kredīta līguma izrietošo saistību izpildei 2008.gada 19.martā starp prasītāju un /pers. F/ tika noslēgts ķīlas (hipotēkas) līgums Nr.RI08107/H-1, ar kuru par labu prasītājam tika ieķīlāts /pers. F/ piederošais dzīvokļa īpašums /adrese/ (lietas 15.-18.lapa).
No lietas materiālos esošās /pers. F/ norēķinu konta izraksta izdrukas par laiku no 2008.gada 19.marta līdz 2012.gada 28.novembrim (lietas 21.lapa) pirmās instances tiesa konstatēja, ka 2008.gada 12.maijā, 2008.gada 30.maijā un 2008.gada 19.jūnijā prasītājs pa daļām pārskaitījis /pers. F/ aizdevumu par kopējo summu EUR 120 000,00 apmērā.
No lietas materiālos esošās miršanas apliecības Nr.AD 0696183 kopijas (lietas 23.lapa) pirmās instances tiesa konstatēja, ka 2009.gada 6.janvārī /pers. F/ miris.
Pirmās instances tiesa atsaucās uz Civillikuma 701.pantu un 705.pantu (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2012.gada 31.decembrim, proti, arī mantojuma atklāšanās laikā), norādot, ka no lietas materiālos esošā 2010.gada 22.februāra paziņojuma Nr.121 (lietas 24.lapa) redzams, ka 2010.gada 22.februārī prasītājs saņēmis zvērinātas notāres Gunas Stikutes

paziņojumu par mantojuma apliecības izdošanu likumiskajai pārstāvei, kura rīkojas atbildētāja vārdā.

Saskaņā ar lietas materiālos esošo 2010.gada 18.februāra mantojuma apliecības (par tiesībām uz mantojumu pēc likuma) kopiju (lietas 25.lapa) atbildētājs tika apstiprināts mantojuma tiesībās uz visu /pers. F/ atstāto mantojumu.

Pirmās instances tiesa atsaucās uz Civillikuma 707.pantu, 708.pantu un 711.pantu, norādot, ka no iepriekš minētās mantojuma apliecības izriet, ka likumiskā pārstāve atbildētāja vārdā pieņēmusi mantojumu uz inventāra tiesību pamata.

Pirmās instances tiesa atsaucās uz Civillikuma 1943.pantu, 1828.pantu un 1832.pantu, norādot, ka no lietas materiālos esošās 2010.gada 9.marta paziņojuma Nr.2010-21.18.7-0791 kopijas (lietas 22.lapa) redzams, ka prasītājs ar 2010.gada 16.martu vienpusēji atkāpās no kredīta līguma un pieprasīja atbildētāja likumiskajai pārstāvei līdz 2010.gada 16.martam izpildīt parādsaistības EUR 119 846,06 apmērā, par ko atbildētāja likumiskajai pārstāvei tika paziņots 2010.gada 9.martā.

No prasības pieteikuma, prasītājas pilnvarotā pārstāvja pirmās instances tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, kā arī lietas materiālos esošās /pers. F/ norēķinu konta izraksta izdrukas un 2012.gada 28.novembra parāda aprēķina (lietas 7., 20.lapa) pirmās instances tiesa konstatēja, ka atbildētājam kā /pers. F/ mantiniekam ir jāsamaksā prasītājai aizdevumu LVL 83 951,33 apmērā.

Pirmās instances tiesa atsaucās uz Civillikuma 1753.pantu, 1756.pantu un 1946.panta pirmo daļu, norādot, ka saskaņā ar kredīta līguma I daļas 3.1.punktu un II daļas 13.1.punktu /pers. F/ apņēmies maksāt aizdevuma lietošanas procentus, kas sastāv no bāzes likmes 4,20% apmērā un pievienotās likmes 0,75% apmērā gadā no faktiski izsniegtā un neatmaksātā aizdevuma.

No prasības pieteikuma, prasītājas pilnvarotā pārstāvja pirmās instances tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem un lietas materiālos esošā 2012.gada 28.novembra parāda aprēķina pirmās instances tiesa konstatēja, ka atbildētājam kā /pers. F/ mantiniekam ir jāsamaksā prasītājam aizdevuma lietošanas procenti par laiku no 2008.gada 22.decembra līdz 2009.gada 15.janvārim LVL 276,96 apmērā.

Pirmās instances tiesa atsaucās uz Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, norādot, ka no prasības pieteikuma un lietas materiāliem kopumā nav redzams, ka atbildētāja likumiskā pārstāve būtu izpildījusi parādsaistības, kā arī atbildētāja likumiskā pārstāve nav iesniegusi iebildumus pret prasību vai pierādījumus par parāda samaksu.

Tāpat pirmās instances tiesa atsaucās uz *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta pirmo daļu, norādot, ka parāda apmērs pārrēķināms no latiem uz *euro* atbilstoši neatsaucami fiksētajam *euro* maiņas kursam (EUR 1 = LVL 0,702804).

Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa atzina, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama nesamaksātā aizdevuma summa LVL 83 951,33 jeb EUR 119 451,98 apmērā un aizdevuma lietošanas procenti par laiku no 2008.gada 22.decembra līdz 2009.gada 15.janvārim LVL 276,96 jeb EUR 394,08 apmērā, kopā piedzenot EUR 119 846,06.

Pirmās instances tiesa atsaucās uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, norādot, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami šādi tiesas izdevumi – samaksātā valsts nodeva LVL 1132,28 jeb EUR 1611,09 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma noraksta un tiesas pavēstu piegādāšanu LVL 3,30 jeb EUR 4,70 apmērā, kopā piedzenot EUR 1615,79.

Tāpat pirmās instances tiesa atsaucās uz Civilprocesa likuma 195.pantu, atzīstot, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētāja 6% gadā no nesamaksātā pamatparāda.

Par minēto spriedumu 2015.gada 12.jūnijā apelācijas sūdzību iesniegusi atbildētāja likumiskā pārstāve, pārsūdzot to pilnā apmērā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka mantojamās mantas sastāvs un vērtība ir norādīti 2010.gada 18.februāra Mantojuma apliecībā, un tās vērtība kopā ir LVL 28 150,53 jeb EUR 40 054,60. Tādējādi, atbildētājs par mirušā /pers. F/ parādiem atbild tikai un vienīgi šīs summas apmērā. Turklāt no šīs summas atbildētājs ir tiesīgs atvilkt notāra pakalpojumus par mantojuma apliecības sagatavošanu, kas ir LVL 54,13 jeb EUR 77,02. Līdz ar to no atbildētāja nevar piedzīt vairāk par EUR 39 977,58.

Ņemot vērā to, ka no atbildētāja nedrīkst piedzīt vairāk par EUR 39 977,58, prasība daļā par prasītāja tiesībām saņemt no atbildētāja 6% gadā no piespriestā nesamaksātā pamatparāda par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) ir kļūdaina, jo atbildētājs atbild par /pers. F/ parādiem tikai saņemtā mantojuma vērtībā.

Atbildētājs nebija saņēmis pa pastu prasības pieteikuma norakstu un tam pievienotos dokumentus, viņam nebija iespējas izmantot savas procesuālās tiesības, kādas ir noteiktas Civilprocesa likuma 74.panta otrajā daļā. Tāpat atbildētājs nebija informēts par to, ka 2015.gada 11.maijā notiks tiesas sēde, un dēļ tā nevarēja piedalīties tiesas sēdē un sniegt paskaidrojumus. Atbildētāja likumiskā pārstāve bija saņēmusi vienīgi pavēsti uz sprieduma pasludināšanu, kas notika 2015.gada 25.maijā.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1.pantu, 4.pantu, 34.panta pirmo daļu, 43.panta ceturto daļu, 74.panta otro daļu, 74.panta ceturto daļu, 413.pantu, 414.pantu, 415.panta $2.^2$ daļu, 416.pantu, 417.pantu, atbildētāja likumiskā pārstāve lūdz apelācijas instances tiesu atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 25.maija spriedumu.

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. D/ likumiskā pārstāve /pers. E/ apelācijas sūdzību uzturēja saskaņā ar apelācijas sūdzībā norādītajiem apstākļiem un pamatojumu, bet prasību atzina daļā, kāda norādītā apelācijas sūdzībā.

Tiesas sēdē prasītāja akciju sabiedrības "SEB banka" pārstāvis /pers. C/ prasību uzturēja saskaņā ar prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamatojumu, bet apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļā

Civillietu tiesas kolēģija, noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus, izvērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma kā nepamatota.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā noteikto apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 430.panta trešās daļas noteikumiem, fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, ja tiesa atzīst, ka zemākas instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākas instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā paustajai motivācijai.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija uzskata par nepieciešamu sniegt savu vērtējumu iebildumiem un argumentiem, kurus atbildētāja likumiskā pārstāve norādījusi savā apelācijas sūdzībā par pirmās instances tiesas spriedumu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzības argumentu, ka mantojamās mantas vērtība ir EUR 40 054,60, līdz ar ko par mantojuma atstājēja parādiem atbildētājs atbild tikai un vienīgi šīs summas apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 701.pantu ar mantojuma pieņemšanu un iegūšanu visas mantojuma atstājēja tiesības un saistības, ciktāl tās neizbeidzas ar viņa personu, pāriet uz mantinieku, kā arī saskaņā ar Civillikuma 705.pantu ar mantojuma iegūšanu uz mantinieku pāriet, līdz ar mantojuma atstājēja tiesībām (702.pants un turpmākie panti), arī visas viņa saistības, izņemot tīri personiskās.

Civillietu tiesas kolēģija, ņemot vērā Civillikuma 705.panta nosacījumus, atzīst, ka mantojuma atstājēja saistības, kas izriet no Kredīta līguma Nr.RI08107, pāriet uz viņa mantinieku, jo šīs saistības nav uzskatāmas par mantojuma atstājēja tīri personiskajām saistībām.

Civillikuma 707.pants noteic, ka mantojuma atstājēja kreditoriem jāgriežas ar saviem prasījumiem pie mantinieka, kuram, ja no mantojuma nepietiek, jāsamaksā parādi no savas paša mantas; bet citādā ziņā šos parādus samaksājot jāievēro mantojuma atstājēja noteikumi.

Saskaņā ar Civillikuma 708.pantu, no 707.pantā uzliktā pienākuma atbildēt par mantojuma atstājēja parādiem ar savu paša mantu mantinieks var atsvabināties, ja viņš izlieto inventāra tiesību, t.i., sastāda likumā noteiktā laikā visa mantojuma inventāru. Aizbildņi, aizgādņi un citi mantinieka vietnieki pieņem viņam pienākošos mantojumu arvien tikai ar inventāra tiesību.

No lietas materiālos esošās Mantojuma apliecības par tiesībām uz mantojumu pēc likuma (lietas 25.-26.lapa) izriet, ka atbildētājs apstiprināts mantojuma tiesībās uz visu mirušā tēva atstāto mantojumu, kuru viņa vārdā uz inventāra tiesību pamata ir pieņēmusi likumiskā pārstāve.

Savukārt Civillikuma 711.pantā ir noteikts, ka mantinieks, kas pieņēmis mantojumu ar inventāra tiesību, atbild par mantojuma atstājēja parādiem un citiem prasījumiem pret to tikai šā mantojuma apmērā [..].

Sistēmiski piemērojot Civillikuma 711.pantu, 707.pantu, 708.pantu, secināms, ka mantinieks, kas pieņēmis mantojumu ar inventāra tiesību, atbild par mantojuma atstājēja parādiem un citiem prasījumiem pret to tikai šā mantojuma apmērā. Tādējādi mantošana ar inventāra tiesību neatbrīvo mantinieku no saistības atbildēt par mantojuma atstājēja parādiem, tikai ierobežo atbildības apmēru.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pie apstākļiem, kad Mantojuma apliecībā uz inventāra tiesību pamata pieņemtās mantas sastāvā norādīts arī nekustamais īpašums /adrese /, Rīga, kadastra numurs /numurs A/, kurš saskaņā ar Ķīlas (Hipotēkas) līgumu Nr.RI08107/H-1 tika ieķīlāts par labu prasītājam prasījumu nodrošināšanai, kas izriet no 2008.gada 19.marta Kredīta līguma RI08107, atbildētājs nav atbrīvojams no mantojuma atstājēja parādiem, kas izriet no minētā kredīta līguma un ir saistīti ar minēto nekustamo īpašumu, bet atbild par šiem parādiem pieņemtā mantojuma apmērā.

Savukārt mantojuma apmērā ietilpst inventāra sarakstā iekļautā manta, kuras vērtības noteikšana piedziņas vēršanas uz šo mantu gadījumā tiek veikta, ievērojot likuma prasības. Inventāra sarakstā norādītā mantas vērtība naudas izteiksmē nav identificējama ar mantojuma apmēru.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tā kā atbildētājs nebija saņēmis prasības pieteikuma norakstu un tam pievienotos dokumentus, viņam nebija iespējas izmantot savas procesuālās tiesības, kā arī atbildētājs nebija informēts par to, ka 2015.gada 11.maijā notiks tiesas sēde, un dēļ tā nevarēja piedalīties tiesas sēdē un sniegt paskaidrojumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu, fiziskai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīves vietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

No pirmās instances tiesas 2012.gada 10.decembra pavadraksta izriet, ka paziņojums par civillietas ierosināšanu un paskaidrojumu sniegšanu kopā ar prasības pieteikuma norakstu atbildētāja likumiskajai pārstāvei nosūtīts uz deklarēto adresi (lietas 32.lapa). Minētais paziņojums atsūtīts atpakaļ pirmās instances tiesai 2013.gada 16.janvārī, ar piezīmi "nav mājās, aicinājums ievietots pasta kastītē" (lietas 33.-34.lapa). Pirmās instances tiesa 2013.gada 17.janvārī, pārbaudot atbildētāja likumiskās pārstāves deklarēto adresi (lietas 35.lapa), konstatēja, ka paziņojums tika nosūtīts uz atbildētāja likumiskās pārstāves deklarēto adresi. Arī pārbaudot pavēstu uzziņas (lietas 38., 50., 54., 60., 68.lapa), Civillietu tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa sūtījusi pavēstes uz atbildētāja likumiskās pārstāves deklarēto adresi.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir izpildījusi paziņošanas pienākumu, jo visi tiesas dokumenti atbildētāja likumiskajai pārstāvei ir nosūtīti uz viņas deklarēto dzīvesvietu – adresi, kuru atbildētāja likumiska pārstāve ir atzinusi par vietu, kurā viņa ir sasniedzama savās tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību, atbilstoši Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 3.pantam.

Pamatojoties uz minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa lietā iesniegtos pierādījumus novērtējusi vispusīgi un objektīvi. Pirmās instances tiesas secinājumi atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem, līdz ar to spriedums ir pamatots un likumīgs.

Ņemot vērā minēto, prasība ir apmierināma, no atbildētāja prasītāja labā piedzenama neatmaksātā aizdevumu summa EUR 119451,98, aizdevuma lietošanas procenti par laiku no 2008.gada 22.decembra līdz 2009.gada 15.janvārim EUR 394,08, kopā EUR 119846,06.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, proti, valsts nodevu EUR 1611,09 (lietas 5.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (lietas 6.lapa), kopā EUR 1615,79.

Tādējādi pavisam kopā no atbildētāja prasītāja labā piedzenami EUR 121461,85, bet nepārsniedzot atbildētāja pieņemtā mantojuma apmēru.

Civillikuma 1765.panta otrā daļa paredz, ka likumisko procentu apmērs līguma attiecībās, kurās piedalās patērētājs, ir 6% no simta gadā. Apmierinot prasību, atbilstoši Civilprocesa likuma 195.panta noteikumiem, ir nosakāmas prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no piedzītās un nesamaksātās parāda summas EUR 119451,98, bet nepārsniedzot atbildētāja pieņemtā mantojuma apmēru.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta ceturto daļu, tiesa vai tiesnesis, ievērojot fiziskās personas mantisko stāvokli, pilnīgi vai daļēji atbrīvot to no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos [..].

Civillietu tiesas kolēģija, ņemot vērā atbildētāja likumiskās pārstāves apelācijas sūdzībai pievienotus dokumentus, proti, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras Rīgas pilsētas Latgales nodaļas 2015.gada 9.jūnija izziņas Nr.15/1295134 un Nr.15/1295146, no kurām izriet, ka atbildētāja likumiskai pārstāvei piešķirta apgādnieka zaudējuma pensija EUR 242,65 apmērā ik mēnesi, kā arī ģimenes valsts pabalsts EUR 11,38 apmērā ir mēnesi, kopā EUR 254,03, kā arī ņemot vērā to, ka atbildētājs ir nepilngadīgs, atzīst, ka atbildētājs atbrīvojams no ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņas valsts ienākumos.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 434.panta ceturto daļu, 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430.pantu, 432.-434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

akciju sabiedrības "SEB banka" prasību pret /pers. D/ par parāda piedziņu – pilnīgi apmierināt.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu akciju sabiedrībai "SEB banka", reģistrācijas numurs 40003151743, neatmaksātā aizdevuma summu EUR 119451,98 (viens simts deviņpadsmit tūkstoši četri simti piecdesmit viens *euro* un 98 centi), aizdevuma lietošanas procentus par laiku no 2008.gada 22.decembra līdz 2009.gada 15.janvārim EUR 394,08 (trīs simti deviņdesmit četri *euro* un 08 centi), kopā EUR 119846,06 (viens simts deviņpadsmit tūkstoši astoņi simti četrdesmit seši *euro* un 06 centi), tiesas izdevumus EUR 1615,79 (viens tūkstotis seši simti piecpadsmit *euro* un 79 centi), pavisam kopā EUR 121461,85 (viens simts divdesmit viens tūkstotis četri simti sešdesmit viens *euro* un 85 centi), bet nepārsniedzot /pers. D/, personas kods /personas kods/, pieņemtā mantojuma apmēru.

Noteikt akciju sabiedrībai "SEB banka", reģistrācijas numurs 40003151743, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% (seši procenti) no simta gadā no nesamaksātās pamatparāda summas EUR 119451,98 (viens simts deviņpadsmit tūkstoši četri simti piecdesmit viens *euro* un 98 centi), bet nepārsniedzot /pers. D/, personas kods /personas kods/, pieņemtā mantojuma apmēru.

Atbrīvot /pers. D/, personas kods /personas kods/, no ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņas valsts ienākumos.

Noteikt /pers. D/, personas kods /personas kods/, 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts ienākumos piedzenamo ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilna sprieduma sastādīšanas diena – 2016.gada 26.aprīlis.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja
tiesnese /paraksts/ I.Stuberovska
Tiesneses /paraksts/ I.Jēkabsone
/paraksts/ Dz.Balta